

การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนชลบุรี "สุขบท" *

Development Of Computer Assisted Language Learning (Call) On English Vocabulary For Mattayomsuksa Three Students Of Chonburi "Sukhabot" School

สุชนา พุ่มสวาย (Suchaya Phoomsuay) **

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชลบุรี "สุขบท" ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) 1 ห้องเรียน ได้นักเรียนจำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 2) แบบทดสอบความสามารถทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ t-test เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และใช้ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการหาค่าระดับความคิดเห็นต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้าง ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีค่าเท่ากับ 77.65/76.38 ซึ่งถือว่าเท่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 2) ความสามารถทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างสูงขึ้นหลังจากที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่า $t = 32.02$ 3) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับดีมากต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

คำสำคัญ : บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา/คำศัพท์ภาษาอังกฤษ/มัธยมศึกษาปีที่ 3

* เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัย

** นักศึกษาระดับปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร E-mail Address: suchaya.ph@skb.ac.th อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บำรุง ไตรรัตน์

The Master degree of Education Program in Teaching English as a Foreign Language, Graduate School, Silpakorn University E-mail: suchaya.ph@skb.ac.th Advisor: ASST. PROF. Bamrung Torut

Abstract

The purposes of the research were: 1) to develop and test the efficiency of a Computer Assisted Language Learning (CALL) on vocabulary for Mattayomsuksa Three students of Chonburi “Sukhabot” School; 2) to compare the students’ ability in English vocabulary before and after using the CALL, and 3) to survey the students’ opinions toward the CALL.

The sample, selected by a purposive sampling method, includes 40 Mattayomsuksa Three students of Chonburi “Sukhabot” School, during the second semester of the academic year 2015. The students studied vocabulary through 10 units of the CALL. The duration of the experimental research covered 20 periods over four weeks.

The instruments used for collecting data consisted of: 1) Computer Assisted Language Learning (CALL) on vocabulary for Mattayomsuksa Three students; 2) an English vocabulary acquisition test used as a pretest and posttest; and 3) a questionnaire on the students’ opinions toward the CALL.

The paired-samples t-test was used to analyze the collected data in order to assess the students’ ability in English vocabulary acquisition before and after using the CALL. Moreover, the mean ($\bar{X}$) and standard deviation (S.D.) of items were used to measure the students’ opinions towards the CALL.

The results of the study were: 1) The efficiency score of the CALL was 77.65/76.38. The average percentage score of the English vocabulary formative test from 10 units was 77.65, and that of the posttest was 76.38. The efficiency score of the CALL is acceptable according to the expected criteria (75/75). 2) The students’ ability in English vocabulary after studying through the CALL was significantly higher than before learning the CALL program at the 0.05 level of significance ($t = 32.02$), and 3) The students’ opinions toward the CALL were at a good level.

Keywords : Computer Assisted Language Learning/Vocabulary/Mattayomsuksa 3

บทนำ

ในปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม และวิถีทัศน์ของชุมชนโลก ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551)

ภาษาอังกฤษนั้นจัดเป็นวิชาพื้นฐานที่ทำการสอนให้กับนักเรียนในทุกระดับตั้งแต่ระดับอนุบาล จนถึงระดับอุดมศึกษา การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญมาก โดยหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กรมวิชาการ, 2551) ได้กำหนดให้ทุกโรงเรียนเน้นการเรียนภาษาอังกฤษที่พัฒนาทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน

สำหรับวิชาภาษาอังกฤษนั้น หากพูดถึงการเรียนคำศัพท์แล้ว ถ้าหากไวยากรณ์ทางภาษานั้นเปรียบได้กับโครงร่างของภาษา คำศัพท์ก็คงเปรียบได้กับอวัยวะและร่างกาย ในอดีตนั้นคำศัพท์ถูกประเมินค่าต่ำ และถูกรับรู้ว่าเป็นเพียงสื่อกลางที่จำเป็นสำหรับการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ แต่ในปัจจุบันคำศัพท์ได้ถูกยอมรับความสำคัญจากนักวิชาการหลายคน (Harmer, 1991) ไม่ว่าบุคคลหนึ่งที่จะมีความสามารถทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเท่าใด หากขาดความรู้ทางคำศัพท์ นั้นแสดงให้เห็นว่าไวยากรณ์ทางภาษาอังกฤษนั้นไม่มีประโยชน์ เพราะคำศัพท์คือพื้นฐานของการพูด

จะเห็นได้ว่าคำศัพท์เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ให้นักเรียนเข้าใจภาษาได้ดี นักเรียนคนใดรู้ความหมายของคำศัพท์มากก็จะมีแนวโน้มที่จะเข้าใจข้อความที่ได้อ่านและได้ยินมากกว่านักเรียนที่รู้ความหมายของคำศัพท์น้อย นักเรียนจะต้องเรียนรู้วิธีการใช้คำศัพท์ในประโยคด้วย ไม่ใช่รู้ความหมายอย่างเดียว โดยปกติแล้วการสอนคำศัพท์มี 2 ลักษณะ (กุสุมา ล่ามย์, 2538) คือ 1) การสอนคำศัพท์เมื่อมีคำศัพท์ใหม่ในเนื้อหาที่อ่าน โดยปกติเมื่อครูสอนทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ในบางครั้งจะมีคำศัพท์ยากปรากฏอยู่ในข้อความที่อ่าน ครูจึงจำเป็นต้องสอนคำศัพท์นี้ก่อนเพราะคำศัพท์ที่ยากจะเป็นตัวสกัดกั้นความเข้าใจของนักเรียน (Greenwood, 1981 :995-107) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนคำศัพท์ใหม่ที่ปรากฏอยู่ในข้อความที่ให้นักเรียนอ่าน สามารถสรุปได้ดังนี้คือ ควรเป็นการสอนในช่วงสั้นๆ ในตอนต้นของบทเรียนเท่านั้น เลือกสอนเฉพาะคำที่ยากจริงๆ ซึ่งจะมีผลต่อการอ่านและการฟังของนักเรียน 2) การสอนคำศัพท์ใหม่ที่น่าสนใจเพื่อขยายวงคำศัพท์ให้กับนักเรียน การสอนคำศัพท์ลักษณะนี้เป็นการเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์โดยตรงไม่ได้ผ่านการใช้ทักษะอื่นๆ โดยครูจะใช้เวลาในการสอน คำศัพท์ทั้งชั่วโมง ดังนั้นครูควรมีวิธีการและขั้นตอนในการสอนคำศัพท์ที่น่าสนใจ

จากผลการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ, 2552) พบสภาพและปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนคือ ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ แต่ไม่ได้นำแผนการสอนมาใช้สอน ครูรุ่นเก่าจำนวนหนึ่งไม่นิยมใช้สื่อในการเรียนการสอน สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการไม่ชำนาญในเทคโนโลยี เมื่อผู้เรียนประสบกับสาเหตุดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้ผู้เรียนไม่สนใจ จนทำให้อ่านบทความหรือเรื่องสั้นไม่เข้าใจเนื่องจากไม่รู้คำศัพท์ เมื่อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในโรงเรียนคะแนนของนักเรียนส่วนใหญ่จึงต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ย รวมถึง การที่ค่าเฉลี่ยของคะแนนมีแนวโน้มต่ำลงเรื่อยๆ มีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการที่นักเรียนไม่รู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

แนวทางการแก้ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน ได้แก่ การสร้างสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) มีส่วนช่วยในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สถานศึกษาที่สามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้ควรนำมาใช้ในการสืบค้นข้อมูลและผลิตสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยและมีความน่าสนใจ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ, 2552) ปัจจุบันนี้เทคโนโลยีนับว่ามีบทบาทสำคัญในหลายๆด้าน รวมถึง

ทางการศึกษา มีการนำเทคโนโลยีมาพัฒนาสื่อทางการศึกษา และการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction)

การนำคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้นมีผู้วิจัยทั้งจากต่างประเทศและภายในประเทศไทยหลายท่านได้ทำการศึกษาและหลายท่านพบว่าคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์นั้นช่วยทำให้การเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนดีขึ้น เช่น ญัฐพล คุปต์ธนโรจน์ (2554) ทำการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษและการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่าความสามารถทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษและการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทของกลุ่มตัวอย่างสูงขึ้นหลังจากที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และนักเรียนยังมีความคิดเห็นที่ดีมากต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

นักวิจัยต่างชาติหลายท่านก็ได้้นำคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาใช้ในการเรียนรู้คำศัพท์ เช่น การใช้ซอฟต์แวร์สอนคำศัพท์มีประสิทธิภาพมากกว่าการสอนด้วยวิธีดั้งเดิมโดยทำการทดลองกับผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศชาวอิหร่านพบว่าผู้ที่ใช้วิธีการสอนด้วย CALL มีผลคะแนนในการทดสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ (Tamjid & Moghadam, 2012) เช่นเดียวกับ เปรียบเทียบการสอนคำศัพท์ด้วยคอมพิวเตอร์ (CAVI) กับวิธีการสอนด้วยครู กับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศชาวอิหร่านพบว่าการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนด้วย CAVI มีประสิทธิภาพดีกว่าการสอนด้วยครู พบว่านักเรียนที่ใช้ซอฟต์แวร์มีความเพลิดเพลินและได้เรียนรู้จากการเล่นเกมในขณะที่เรียนรู้คำศัพท์จาก CAVI (Khodareza & Tabar, 2012) ทั้งนี้ มีทำการศึกษาเกี่ยวกับการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาและชั้นก่อนประถมศึกษาด้วยวิธีการสอน CALL โดยกลุ่มที่มีการฝึกหัดด้วยคอมพิวเตอร์ที่บ้าน ใช้เวลาน้อยกว่าในการนึกถึงคำศัพท์และตอบคำถาม โดยความสามารถในการรับรู้คำศัพท์ได้มากกว่า รวมถึงการใช้คำศัพท์ได้ถูกต้อง คล่องแคล่วมากกว่ากลุ่มที่ไม่มีการฝึกหัดด้วยคอมพิวเตอร์ (Jacob, 2009) CALL ช่วยให้นักเรียนเรียนและจดจำคำศัพท์ รวมถึงใช้คำศัพท์ได้มากกว่าวิธีการสอนแบบดั้งเดิม ข้อดีของการใช้ CALL คือป้องกันไม่ให้นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้แบบระย้าแบบดั้งเดิมอีกด้วย (Miles & Kwon, 2008)

จากงานวิจัยเรื่องการสอนคำศัพท์ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน การนำคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเข้ามาใช้ในการสอนคำศัพท์ นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนได้มากกว่าการสอนคำศัพท์ในชั้นเรียนปกติแล้ว นักเรียนยังเกิดทัศนคติที่ดีในการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีอีกด้วย โครงสร้างของโปรแกรมควรมีลักษณะดึงดูดนักเรียน และกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ (Bekleyen & Yilmaz, 2011) เฉกเช่นเดียวกับการทดลองกับนักเรียนชาวจีนโดยใช้มัลติมีเดียในการสนับสนุนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษผู้เรียน พบว่านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการใช้ซอฟต์แวร์ในชั้นเรียน

จากงานวิจัยปฏิเสธไม่ได้ว่าคอมพิวเตอร์นั้นมีบทบาทสำคัญในหลายๆด้าน ทั้งเพื่อการสื่อสาร การทำธุรกรรมการค้า การผลิตผลงานดิจิทัล รวมถึงสื่อการเรียนรู้ สำหรับในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน และภาษาอังกฤษอ่าน เขียน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 โรงเรียนชลบุรี “สุขบท” นั้น ใช้แบบเรียน Mega Goal ในการเรียนการสอน โดยครูผู้สอนจะทำการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน จำนวน 3 คาบ และภาษาอังกฤษ

อ่าน เขียน จำนวน 2 คาบ ทำการสอนในชั้นเรียนปกติ ผู้วิจัยจึงนำแนวการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน ภาษา (CALL) สร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์จากโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปดังกล่าวมีรูปแบบที่เหมาะสมกับการนำมาใช้เป็นสื่อการเรียนการสอน หากได้รับการออกแบบอย่างเหมาะสม จะเป็นการดึงดูดใจให้นักเรียนในการเรียนรู้คำศัพท์ เพื่อที่จะนำคำศัพท์เหล่านั้นมาใช้ในการอ่าน ในระดับการอ่านเพื่อความเข้าใจ รวมถึงสามารถตีความผู้เขียนได้อย่างถูกต้อง มากกว่าการใช้แบบฝึกหัดที่อยู่ในหนังสือแบบเรียนเพียงอย่างเดียว ประกอบกับโรงเรียนของผู้วิจัยนั้นยังไม่มีการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนในวิชาภาษาอังกฤษ จึงเกิดความสนใจที่จะพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยมีขอบเขตของ คำศัพท์ตามระดับของผู้เรียนในช่วงชั้นที่ 3 (มัธยมศึกษาปีที่ 1-3) นำมาใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชลบุรี “สุขบท” โดยผู้สอนเลือกกลวิธีการสอนคำศัพท์จากการคาดเดาความหมายจากบริบท เพื่อให้ ผู้เรียนคาดเดาคำศัพท์จากระดับคำศัพท์ ระดับกลุ่มคำ ระดับประโยค ไปจนถึงในย่อหน้า โดยให้ผู้เรียนเรียนรู้จาก บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ทำการฝึกฝนตามขั้นตอน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีความ กระตือรือร้นในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากกว่าการใช้แบบฝึกหัดในหนังสือแบบเรียนเพียงอย่างเดียว รวมถึง ต้องการพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนสามารถนำทักษะที่ได้ไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตและการเรียนรู้ในระดับชั้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชลบุรี “สุขบท” ให้ได้ตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชลบุรี “สุขบท” ก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชลบุรี “สุขบท”

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย
 - 1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชลบุรี “สุขบท” จำนวน 12 ห้อง มีนักเรียน จำนวน 528 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียน ชลบุรี “สุขบท” ได้มาจากการเลือกห้องเรียนแบบเจาะจง (purposive sampling) จำนวน 1 ห้องเรียน ได้ห้อง มัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 40 คน เป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับกลาง

ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชลบุรี “สุขบท”

2.2 ตัวแปรตาม คือ

2.2.1 ความสามารถทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชลบุรี “สุขบท”

2.2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชลบุรี “สุขบท” ที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นแบบการวิจัย เชิงทดลอง (Experimental Research) โดยมีแบบแผนการวิจัย คือ แบบ One Group Pretest – Posttest Design (บำรุง ไตรรัตน์ 2534: 29-31)

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังต่อไปนี้

1. แบบสำรวจความรู้ทางด้านคำศัพท์และกลยุทธ์ในการสอนคำศัพท์ ผู้วิจัยสร้างแบบสำรวจความรู้ความหมายคำศัพท์โดยวิธีการดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้จากการรวบรวมคำศัพท์จากหนังสือระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 15 เล่ม จำนวน 3,193 คำ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ 2555)

1.2 เลือกคำศัพท์โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษ 1 ท่าน และครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของข้อบ่งชี้คำศัพท์ จากการรวบรวมคำศัพท์ของสถาบันทดสอบแห่งชาติ มาจำนวน 500 คำ เพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน จำแนกตามแนวเรื่องสภาวะยุโรป จาก 14 แนวเรื่อง

1.3 นำคำศัพท์ที่ได้มาสร้างแบบสำรวจความรู้ทางด้านคำศัพท์เพื่อทดสอบความรู้เกี่ยวกับความหมาย โดยบอกความหมายของคำศัพท์เป็นภาษาไทย โดยข้อสอบมีจำนวน 500 ข้อ

1.4 นำแบบสำรวจความรู้ด้านคำศัพท์มาให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 70 คน ทำแบบทดสอบ

1.5 นำผลการสอบมาตรวจ แล้วทำการคัดเลือกคำที่นักเรียนไม่ทราบความหมายมากกว่าร้อยละ 70 โดยจำแนกเป็นประเภทได้เป็นประเภท คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำวิเศษณ์ รวมจำนวน 200 คำ

2. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างโดยมีลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ศึกษาทฤษฎีการเดาความหมายของศัพท์จากการวิเคราะห์บริบทคำ ผู้วิจัยสังเคราะห์ทฤษฎีการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากแนวคิดของ Sa-ngiam & Bamrung (2000: 16-17) และ ศุภวัฒน์ (2555) ได้จำนวน 7 วิธีดังนี้ 1) Direct definition 2) Example clue 3) Restatement clue 4)

Comparison and Contrast clue 5) Cause and effect clue 6) Mood and tone clue 7) Experience clue

2.2 พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.2.1 พัฒนาคำนำ วัตถุประสงค์ ข้อเสนอแนะในการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยแบ่งขั้นตอนการสอนดังนี้ 1) ขั้นตอนการกระตุ้นความสนใจ 2) ชื่นนำเสนอ 3) ขั้นฝึกหัด 4) ขั้นประเมินผล

2.2.2 สร้างตารางกำหนดขอบเขตเนื้อหาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 10 หน่วย

2.3 นำตารางโครงสร้างเนื้อหาสาระ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือและเนื้อหา และนำมาปรับปรุงแก้ไขกลยุทธ์การสอนศัพท์ที่เลือกใช้ในแต่ละหมวดหมู่คำศัพท์

2.4 ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับวัตถุประสงค์ของการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านพิจารณาและให้คะแนน โดยค่า IOC ระหว่าง 0.67-1

2.5 ศึกษาวิธีการใช้โปรแกรมสำหรับผลิตบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งโปรแกรมที่ผู้วิจัยใช้คือ โปรแกรม Hot Potatoes ที่ประกอบไปด้วยประเภทแบบฝึกหัด (Practice) แบบเติมคำ (Cloze) และแบบเลือกตอบ (Multiple choice)

2.6 กำหนดโครงสร้างของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ ซึ่งประกอบไปด้วย แบบฝึกหัดระหว่างเรียน แบบทดสอบหลังเรียน และการให้ข้อมูลย้อนกลับ สำหรับแบบฝึกหัดจะประกอบไปด้วยแบบฝึกหัดเติมคำ (Cloze) และแบบเลือกตอบ (Multiple choice)

2.7 จัดทำบทเรียนในแต่ละหน่วย และนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา รูปแบบและภาษาที่ใช้ ความสอดคล้องของวิธีการสอนคำศัพท์กับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.8 ปรับปรุงบทเรียนด้านเนื้อหา ภาษา โครงสร้าง การลำดับขั้นตอนการทำแบบฝึกหัด ความเหมาะสมของตัวอักษร พื้นหลัง ภาพประกอบ และสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยโปรแกรม Hot Potatoes จำนวน 10 หน่วยตามโครงสร้างที่ได้กำหนดไว้

2.9 นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของโครงสร้างบทเรียนแบบฝึกหัด การทดสอบท้ายบท ความเหมาะสมของลำดับขั้นการเรียนรู้

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ทดสอบก่อนและหลังการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.1 ศึกษาทฤษฎีการทดสอบคำศัพท์ของ Thornbury (2004, 171-175) แบ่งประเภทของแบบทดสอบ 1) ประเภทเลือกคำตอบ (Multiple Choice) 2) การเติมช่องว่าง (Gap Filling) ข้อสอบประเภทนี้คือข้อสอบ cloze แล้วจึงนำมาวิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์ในบทเรียนแต่ละหน่วย

3.2 ทำการคัดเลือกคำศัพท์จากคำศัพท์ทั้งหมดที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 200 คำ โดยนำมาสร้างแบบทดสอบความสามารถด้านคำศัพท์จำนวน 70 คำ

3.3 สร้างตารางกำหนดเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

4. ขั้นตอนการทดลองใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

4.1 ก่อนการทดลองสอนผู้วิจัยได้ทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นข้อสอบแบบปรนัยจำนวน 50 ข้อ และข้อสอบแบบเขียนตอบ 10 ข้อ รวมเป็น 60 ข้อ และบันทึกคะแนนก่อนเรียน

4.2 ดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้สอนด้วยตนเอง โดยอธิบายขั้นตอนการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเบื้องต้น แนะนำส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ เริ่มการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 สัปดาห์ละ 5 คาบ คาบละ 50 นาที เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ รวมทั้งหมด 20 คาบ โดยผู้วิจัยได้ทดลองใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ในส่วนของแบบฝึกหัด และการประเมินผลหลังเรียน ในส่วนของการอธิบายเนื้อหาในแต่ละบท ผู้วิจัยได้สอนด้วยตัวเอง

4.3 หลังทดลองผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียน โดยใช้ข้อสอบจำนวน 60 ข้อ โดยใช้ข้อสอบชุดเดียวกับการสอบก่อนเรียน แต่สลับตัวเลือกและสลับข้อคำถาม และบันทึกคะแนนหลังเรียน

4.4 ผู้วิจัยผลนาคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาอังกฤษ

4.5 ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อนำคะแนนมาวิเคราะห์ตามเกณฑ์ที่กำหนด

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

5.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชลบุรี “สุขบท” โดยการหาค่าร้อยละโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

5.2 เปรียบเทียบความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนผลต่างเฉลี่ย ($\bar{D}$) และค่าทดสอบ t

5.3 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 77.65/76.38 ซึ่ง E1 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ส่วน E2 มีประสิทธิภาพเท่ากับเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 เมื่อประสิทธิภาพของบทเรียนสูงกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์แต่ไม่เกินร้อยละ 2.5 ขึ้นไป ถือว่าบทเรียนอยู่ในระดับเท่าเกณฑ์ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานงานวิจัยข้อที่ 1

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชลบุรี “สุขบท” ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สูงกว่าก่อนเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชลบุรี “สุขบท” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 แสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบความสามารถทางคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	($\bar{X}$)	(S.D.)	ΣD	ΣD^2	t	sig
ก่อนเรียน	60	19.13	6.68	1068	29600	32.02*	0.000
หลังเรียน	60	45.83	3.46				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เท่ากับ 45.83 ซึ่งสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ที่มีค่าเท่ากับ 19.13 ค่าสถิติ t เท่ากับ 31.02 แสดงว่า ความสามารถทางคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างสูงขึ้นหลังเรียนด้วยด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ($\text{Sig} = .000 < .05$) ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2

3. ผลการวิจัยข้อที่ 3 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกกลวิธีการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ติดต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยภาพรวม เท่ากับ 4.47 โดยพิจารณาตามรายด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านเนื้อหาการสอน ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.53) รองลงมาคือ ด้านการนำเสนอ ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.55) ด้านประโยชน์การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.59) และด้านการออกแบบบทเรียน ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.66) ตามลำดับ

การอภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยข้อที่ 1 พบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.65/76.38 ซึ่ง E1 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ส่วน E2 มีประสิทธิภาพเท่ากับเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 เมื่อประสิทธิภาพของบทเรียนสูงกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์แต่ไม่เกินร้อยละ 2.5 ขึ้นไป ถือว่าบทเรียนอยู่ในระดับเท่าเกณฑ์ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานงานวิจัยข้อที่ 1 อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

จากการวิเคราะห์ผลการทดลองเพื่อตรวจสอบสมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้พบว่า

1.1 บทเรียนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพจากการที่ได้ทำตามขั้นตอนกระบวนการพัฒนาบทเรียน กล่าวคือ มีการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขบทเรียน ตามที่ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษแนะนำ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีดี จีรวงศ์รุ่งเรือง (2545) ทศลักษณ์ เข็มทอง (2549) และอรธิชา สว่างศรี (2552) โดยที่ก่อนจะนำบทเรียนไปใช้ในการทดลองนั้นจะต้องมีการหาประสิทธิภาพของบทเรียนรายกลุ่มย่อยเสียก่อน รวมทั้งการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ที่เกิดขึ้นในบทเรียนหลากหลายประการด้วยกัน

1.2 กระบวนการสอนนั้นก่อนที่จะทำการสอนผู้สอนจะชี้แจงถึงจุดประสงค์ คำสั่ง และสิ่งที่นักเรียนต้องทำ โดยจะมีการสอนการเดาคำศัพท์จากบริบท และเรียนคำศัพท์ตามแนวเรื่องที่กำหนดไว้ สอดคล้องตามหลักการของประโยชน์ของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของ Torut (2000) ที่อธิบายไว้ว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาสามารถช่วยปรับความสามารถและความชอบของผู้เรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาสามารถช่วยปรับการเรียนรู้และการรับรู้ในการเรียนได้ คอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาสามารถปรับให้เข้ากับจังหวะการเรียนรู้ของตนเอง ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจการเรียนรู้ให้ทันผู้เรียนได้ คอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษากระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจเนื่องจากมี ข้อความ เสียง วิดีโอ ภาพเคลื่อนไหว คอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาช่วยปรับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ คอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาให้ผลย้อนกลับอย่างทันที และสามารถบันทึกความสามารถและผลความก้าวหน้าของผู้เรียนได้

1.3 การทดสอบหลังเรียนนั้น ได้ทำการเลือกคำศัพท์ที่มาทดสอบ จำนวน 60 คำ โดยหลักการของการออกแบบทดสอบคำศัพท์นั้น คือชี้แจงวิธีการตอบคำถามให้ผู้เรียนทราบก่อนอย่าง จึงทำให้การพัฒนาบทเรียนได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีดี จีรวงศ์รุ่งเรือง (2545) ที่มีการดำเนินการการทดสอบหลังเรียน เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนที่สร้างขึ้น

2. จากผลการวิจัยข้อที่ 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชลบุรี “สุขบท” ก่อนและหลังการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สูงกว่าก่อนเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชลบุรี “สุขบท” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้มีสาเหตุดังนี้

2.1 กลยุทธ์ที่ใช้ในการสอนคำศัพท์คือการเดาคำศัพท์จากบริบท ซึ่งเป็นวิธีการสอนศัพท์ จากแนวคิดของ Sa-ngiam & Bamrung (2000: 16-17) และ วิสาข์ จิตวิตร (2541: 74-103) ที่ให้แนวคิดการสอนศัพท์ว่า ควรสอนให้นักเรียนสังเกตบริบทที่นำมาเพื่อเดาความหมายของคำศัพท์ โดยถือว่าเป็นวิธีการเรียนศัพท์ที่มีประสิทธิภาพโดยที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการอ่านบทความ โดยที่ไม่มีพจนานุกรมในการหาความหมาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เขมิกา ทับทิมใส (2546) ณัฐพล คุปต์ธนโรจน์ (2554) เนื่องจากการเรียนคำศัพท์จากการที่ครูบอกความหมายนั้นจะทำให้เด็กไม่เกิดการเรียนรู้

2.2 บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ที่ใช้การเดาคำศัพท์จากบริบท ดังนั้น คอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทแบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่เรียนอ่อนหรือเรียนไม่ทันคนอื่น ๆ ได้มีโอกาสทำความเข้าใจบทเรียนสำคัญๆ ได้โดยที่ผู้สอนไม่ต้องเสียเวลาในชั้น

เรียนอธิบายเนื้อหาเดิมซ้ำแล้วซ้ำอีก นอกจากนี้แล้ว ยังพบว่า สอดคล้องกับ Loc Tan Le (2013) จากการทำวิจัยโดยใช้ Multimodal Texts กระตุ้นความสนใจของนักเรียนระดับประถมศึกษาในการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผลของการวิจัยพบว่าบรรยากาศในห้องเรียนเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น นักเรียนให้ความสนใจกับกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น และยังทำให้นักเรียนที่ไม่แสดงออกมีความสนใจกับการเรียนและมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้น

2.3 สาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างมีความกระตือรือร้นในการเรียน มีความสนใจในการพัฒนาหาความรู้ใหม่ นอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน แม้ว่าผู้วิจัยจะไม่ได้สอนวิชาภาษาอังกฤษกับกลุ่มตัวอย่าง แต่กลุ่มตัวอย่างให้ความร่วมมือในการเรียนเป็นอย่างดี เนื่องจากต้องการนำความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษไปใช้ในการสอบระดับชาติ และใช้ในการเรียนต่อมัธยมศึกษาตอนปลาย สอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ กิตติกรณ์ มีแก้ว (2546) พบว่า นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเนื่องจากมองเห็นประโยชน์ของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

3. จากผลการวิจัยข้อที่ 3 กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทบทวนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ติดมากต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยภาพรวมเท่ากับ 4.47 โดยพิจารณาตามรายด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านเนื้อหาการสอน ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.53) รองลงมาคือ ด้านการนำเสนอ ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.55) ด้านประโยชน์การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.59) และด้านการออกแบบบทเรียน ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.66) ตามลำดับ

3.1 ด้านการออกแบบบทเรียน โดยสรุปแล้วนักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.66) แยกเป็นประเด็นคือ ข้อที่ได้ระดับเฉลี่ยมากที่สุดคือข้อที่ 5 ความเหมาะสมของการใช้งาน ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.54) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยสร้างบทเรียนตามหลักการออกแบบที่ถูกต้องตามหลักการของการออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ข้อที่ได้ระดับเฉลี่ยน้อยที่สุดคือข้อที่ 2 รูปภาพประกอบ พื้นหลังชัดเจน ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.66) ผู้วิจัยไม่ได้กำหนดการเลือกใช้รูปภาพประกอบ พื้นหลังที่ชัดเจน จึงทำให้ไม่สร้างความสนใจหรือดึงดูดใจให้กับผู้เรียนมากเท่าไรนัก

3.2 ด้านเนื้อหาการสอน โดยสรุปแล้วนักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.53) แยกเป็นประเด็นคือ ข้อที่ได้ระดับเฉลี่ยมากที่สุดคือข้อที่ 2 ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.53) นักเรียนมีความพึงพอใจในความเหมาะสมของคำสั่งในบทเรียนมากที่สุด ซึ่งก่อนจะทำการสอนนั้นผู้วิจัยได้แนะนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ให้นักเรียนทราบถึงขั้นตอน ปุ่มกดต่างๆ รวมถึงทำคู่มือการใช้งานไว้ จึงทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจในความเหมาะสมของคำสั่งในบทเรียน ข้อที่ได้ระดับเฉลี่ยน้อยที่สุดคือข้อที่ 5 ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.59) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนคุ้นเคยกับการทำแบบฝึกหัดที่มาจากแบบเรียน นักเรียนเคยชินกับการเรียนคำศัพท์ง่าย การทำแบบฝึกหัดคำที่ผู้วิจัยเลือกมานั้นคำนึงถึงการสอบ

ในระดับประเทศจึงคัดเลือกคำศัพท์ที่สำนักทดสอบแห่งชาติรวบรวมไว้ โดยเนื้อหาจะมีความยากกว่าแบบเรียนในชั้นเรียนปกติ

3.3 ด้านการนำเสนอ โดยสรุปแล้วนักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.55) แยกเป็นประเด็นดังนี้ ข้อที่ได้ระดับเฉลี่ยมากที่สุดคือข้อที่ 2 ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.55) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับกิจกรรมมากที่สุด นักเรียนมีความพึงพอใจในเนื้อหาเกี่ยวกับกิจกรรมเนื่องจาก แบบฝึกหัดที่ได้จากการกำหนดวัตถุประสงค์ในแต่ละบทนั้น ได้ทำการปรึกษาผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษ ว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ข้อที่ได้ระดับเฉลี่ยน้อยที่สุดคือข้อที่ 1 ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.60) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความเหมาะสมของขั้นตอนการสอนและ การเรียงลำดับกิจกรรม การเรียงลำดับกิจกรรมนั้น การทำแบบฝึกหัดนั้น เป็นการทำในเล่มแบบฝึกหัดและในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน นักเรียนบางคนจึงเกิดความสับสน

3.4 ด้านประโยชน์การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยสรุปแล้วนักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.59) แยกเป็นประเด็นดังนี้ ข้อที่ได้ระดับเฉลี่ยมากที่สุดคือข้อที่ 3 ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.48) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประโยชน์โดยภาพรวมของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์มีความเหมาะสม การที่นักเรียนมีความพึงพอใจในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้น สอดคล้องกับแนวคิดของบำรุง ไตรรัตน์ (Bamrung, 2000: 7) คอมพิวเตอร์ช่วยสอนกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจเนื่องจากมี ข้อความ เสียง วิดีโอ ภาพเคลื่อนไหว คอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาช่วยปรับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ คอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาให้ผลย้อนกลับอย่างทันที ข้อที่ได้ระดับเฉลี่ยน้อยที่สุดคือข้อที่ 2 ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.57) ทั้งนี้นักเรียนบางคนนั้นจะเกิดความรู้สึกว่าการทำแบบฝึกหัดนั้นเกิดความเครียด เนื่องจากเนื้อหาค่อนข้างยาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการเรียนการสอนและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

1.1 ในการนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทแบบฝึกหัดมาใช้ในชั้นการฝึกนั้น อาจจะใช้ประเภทที่หลากหลาย เช่น จับคู่ เรียงลำดับ นอกเหนือจากการเติมคำให้สมบูรณ์ เพื่อที่นักเรียนเกิดความท้าทายในการทำแบบฝึกหัด โดยต้องทำแบบฝึกหัดให้มีความสอดคล้องกับแนวเรื่อง

1.2 ผู้วิจัยควรผสมผสานสื่อวิทัศน์ในการสอนด้วย โดยอาจศึกษาโปรแกรมในการ การสร้างภาพประกอบที่เคลื่อนไหวได้ เช่น Gif animation ควรมีการเพิ่มการใช้งานต่างๆ นอกเหนือจากแบบฝึกหัด และรูปภาพ อาจมีการเพิ่มสื่อวิดีโอในการนำเข้าสู่บทเรียน นอกเหนือจากการยกตัวอย่างประโยค การเกริ่นนำเข้าสู่บทเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยโดยเพิ่มลักษณะแบบฝึกหัดให้มากขึ้น จากบทเรียนของผู้วิจัยที่มีแค่แบบฝึกหัดเติมคำ และตัวเลือกนั้น อาจจะเพิ่มเวลาในการฝึกหัด และการสร้างแบบฝึกหัดประเภทอื่นๆ ให้มากขึ้น อาจใช้แบบฝึกหัดที่หลากหลายในแต่ละบท เช่นการจับคู่ การเรียงลำดับ เพื่อให้ให้นักเรียนไม่เบื่อหน่ายในการทำแบบฝึกหัด

2.2 ควรศึกษาวิจัยการนำแนวคิดการเรียนรู้แบบกลุ่ม การให้ผลย้อนกลับระหว่างนักเรียนมาใช้ในการสอน ร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา เพื่อให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ซึ่งทำให้เกิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2.3 ควรศึกษาวิจัยเชิงทดลองกับนักเรียนที่มีความสามารถต่างกันในแต่ละกลุ่ม เนื่องจากนักเรียนใช้เวลาในการเรียนต่างกัน ควรมีการแยกกลุ่มเพื่อให้นักเรียนได้เรียน และสามารถวัดความสามารถด้านคำศัพท์

2.4 ควรมีการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสู่ระบบ self access เพื่อให้ นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ตามที่นักเรียนเกิดความต้องการที่จะเรียนรู้ เนื่องจากการเรียนรู้เพราะความสนใจจากตัวนักเรียนเอง จะทำให้เกิดแรงจูงใจต่อการเรียนรู้มากกว่าบีบบังคับให้นักเรียนทำตามความต้องการของครูผู้สอน

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กิตติกรณ มีแก้ว. (2546). “การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลอินทปัญญา จังหวัดชลบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เขมิกา ทับทิมใส. (2546). “การพัฒนาแบบฝึกกลวิธีการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนท่ามะกาวิทยาคม อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จุฬารวรรณ์ บัวหลวง. (2555). “ความก้าวหน้าทางการเรียนรู้คำศัพท์ผ่านการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. (2520). **ระบบสื่อการสอน**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์.
- ณัฐพล คุปต์ธนโรจน์. (2554). “การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามแนวเรื่อง โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทศลักษณ์ เข็มทอง. (2549). “การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์แบบมัลติมีเดีย เรื่อง คำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3).” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บำรุง ไตรรัตน์. (2534). “การออกแบบงานวิจัยสาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์.” เอกสารประกอบการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ปรีศนี จีรวงศ์รุ่งเรือง. (2545). “การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประกอบวิชาภาษาอังกฤษหลักเรื่อง EATWELL AND STAY HEALTHY สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.” วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ภัคกร แก่นสูงเนิน. (2556). “การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน แบบสถานการณ์จำลอง วิชา ภาษาอังกฤษ เรื่อง BUYING AND SELLING สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.” Veridian E-Journal 7, 7 (พฤษภาคม-สิงหาคม) : 675-686.
- วิสาข์ จิตวิตร. (2543). **การสอนอ่านภาษาอังกฤษ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศิลปากร.
- ศุภลักษณ์ วัฒนาเฉลิมยศ. (2554). “การพัฒนานิทานมัลติมีเดียเพื่อเสริมการอ่านภาษาอังกฤษด้วยตนเองที่มี การให้ความหมายของคำศัพท์ 3 รูปแบบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.” การศึกษาค้นคว้า อิสระปริญญามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ โรฒ.
- ศุภวัฒน์ พุกเจริญ. (2555). **สรุปเข้ม VOCAB พร้อมแนวข้อสอบ**. กรุงเทพฯ: สามลดา.
- เสถียร โตรัตน์. (2534). **การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษ**. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สายใจ นิยมณ. (2556). “การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางช้างใต้.” Veridian E-Journal 6, 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม) : 113-125.
- สถาพร รุ่งสว่าง. (2557). “ประสิทธิภาพของกิจกรรมเว็บเควสท์ที่เน้นสาระการท่องเที่ยวในประชาคมอาเซียนที่มี ผลต่อความสามารถในการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.” Veridian E-Journal 7, 7 (พฤษภาคม-สิงหาคม) : 1053-1065.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2555). **สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).** เข้าถึงเมื่อ 8 สิงหาคม. เข้าถึงได้จาก http://www.niets.or.th/index.php/research_th/download/10
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **รายงานการวิจัยเรื่องสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพมหานคร: กลุ่มส่งเสริมนวัตกรรมการเรียนรู้ของครู คณาจารย์และบุคลากรของ การศึกษาสำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการเรียนรู้สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- อริยา สว่างศรี. (2552). “การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เพื่อการ เรียนรู้คำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านทัพหลวง.” การค้นคว้าอิสระ ปริญญามหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ภาษาต่างประเทศ

- Bekleyen, N. (2011). "THE IMPACT OF COMPUTER-ASSISTED LANGUAGE LEARNING ON VOCABULARY TEACHING: JINGâÇ AND INSTANT MESSAGING." **NWSA: Education Sciences** 7, 1 (September): 419-425.
- Jacob, D. J., and Winner, D. A. (2009). "Effect of climate change on air quality." **Atmospheric environment** 43, 1: 51-63.
- Khodareza, M., and Tabar, H. (2012). "The effect of using multimedia on vocabulary learning of pre-intermediate and intermediate Iranian EFL learners." **Journal of Basic and Applied Scientific research** 2, 12: 12879-12891.
- Loc Tan Le. (2013). "Multimodality, translation and accessibility: a corpus-based study of audio description." **Perspectives** 21, 4: 577-594.
- Miles, S., and Kwon, C. J. (2008). "Benefit of using CALL vocabulary programs to provide systematic word recycling." **English teaching** 63, 1 (spring): 1-13.
- Tamjid, N. H., and Moghadam, S. S. (2012). "The Effect of Using vocabulary teaching software on Iranian intermediat EFL learners' vocabulary acquisition." **World Applied Sciences Journal** 19,3: 387-394.
- Thornbury, S. (2004). **Natural grammar**. Oxford: Oxford University Press.
- Torut, B. (2000). **Computer-Assisted Language Learning: An Overview**. Eriřim Tarihi.